

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 august 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Guma Vadim XXXXXX, născut la xx xxxx
xxxx, originar s. XXXXXX, r-nul XXXXXXXX,
fără loc permanent de trai.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.08.2016 - 26.08.2016;

Instanța de apel: 26.09.2016 - 25.10.2016;

Instanța de recurs: 15.12.2016 - 01.03.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 august 2016, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Vadim Guma a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 151 alin. (4) Cod penal, la 9 ani închisoare;
- art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani 6 luni închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa 9 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Potrivit art. art. 85, 87 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Soldănești din 24 aprilie 2015, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 9 ani 7 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea de la Vadim Guma în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 7482 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Vadim Guma la 04 februarie 2016, aproximativ la ora 23:00, aflându-se în construcția nefinisată amplasată pe adresa mun. Chișinău, str. Nicolae Dimo intersecție cu str. Alecu Russo, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, în rezultatul unui conflict

cu Victor Rață, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste corp, în rezultat cauzându-i acestuia potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 519/D din 02 martie 2016, vătămare corporală medie.

Tot el, la 04 iunie 2016, aproximativ la ora 00:30, aflându-se în demisolul blocului de locuit amplasat pe adresa bd. Mircea cel Bătrîn, 39, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate, a iscat un conflict cu Alexandru Guzun, în cadrul căruia, în mod intenționat, i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 95D/1176 din 27 iunie 2016 vătămări corporale grave, în rezultatul cărora la 05 iunie 2016, a survenit decesul lui Alexandru Guzun.

3. Avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu aplicarea în privința inculpatului a pedepsei minime prevăzută de lege ce constituie 8 ani închisoare.

În motivare a invocat că, prima instanță a stabilit inculpatului o pedeapsă prea aspră, or inculpatul are o vârstă tânără, antecedente penale nu are, considerând acest fapt ca circumstanță atenuantă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, că sunt atribuite la categoria celor mai puțin grave și deosebit de grave, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de persoana acestuia, care fiind cu antecedente penale nestinse a săvârșit două infracțiuni cu intenție, fiind reținută în privința acestuia starea de recidivă, i-au stabilit o pedeapsă echitabilă și legală.

La fel, instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a statuat că este oportun de a stabili lui Vadim Guma pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 82 alin. (2) Cod penal.

Respingând apelul, instanța a reținut că, prima instanță cu trimitere la prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, corect a stabilit inculpatului pedeapsa în baza art. 151 alin. (4) Codul penal, 9 ani închisoare, în baza art. 152 alin. (1) Codul penal, 2 ani 6 luni închisoare, iar în conformitate cu art. 84 Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a stabilit lui Vadim Guma pedeapsa 9 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, deoarece pedeapsa definitivă urma a fi stabilită prin cumul parțial al pedepselor aplicate nu prin absorbirea pedepsei mai ușoare de către pedeapsa mai aspră.

5. Avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului, în temeiul pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea parțială a acestora, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să îi fie stabilită pedeapsa definitivă 8 ani închisoare, care va atinge scopul pedepsei și va contribui la

reeducarea justițiabilului.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele de fond la stabilirea pedepsei inculpatului urmau să țină cont de faptul că, inculpatul a recunoscut vinovăția de săvârșirea faptelor incriminate integral, a solicitat ca cauza să fie examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, iar faptul că inculpatul are o vârstă tânără urma a fi reținut ca circumstanță atenuantă.

În acest context recurentul consideră că, inculpatului urmează a-i fi stabilită în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, pedeapsa minimă 8 ani închisoare, iar pedeapsa prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, urmează a fi absorbită integral de pedeapsa aplicată în baza art. 151 alin. (4) Cod penal și care, potrivit art. 85 alin. (2) Cod penal, să absoarbă integral pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Soldănești din 24 aprilie 2015.

6. Asupra recursului a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru respingerea acestuia, menționând că la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanțele de fond au ținut cont de toate circumstanțele cauzei, și anume: de caracterul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, care sunt atribuite la categoria celor mai puțin grave și deosebit de grave, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de persoana acestuia, care fiind cu antecedente penale nestinse a săvârșit două infracțiuni cu intenție, fiind reținută în privința acestuia starea de recidivă, i-au stabilit o pedeapsă echitabilă, legală și întemeiată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În continuare, Colegiul indică că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale,

ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În speța de referință, Colegiul reține că obiect al contestării deciziei în instanța de recurs, a constituit asprimea pedepsei, fiind invocat că instanțele de fond, la stabilirea pedepsei nu au ținut cont de prevederile art. art. 84 alin. (1), 85 alin. (2) Cod penal, pedeapsa mai blândă urmând a fi absorbită de pedeapsa mai aspră.

În acest context, Colegiul penal lecturând textul deciziei instanței de apel, consideră că la individualizarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunile săvârșite, instanța de apel corect a reținut soluția primei instanțe care a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 84 alin. (1), 85 alin. (2) Cod penal.

Astfel, potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni.

În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni **ușoare și/sau mai puțin grave**, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

Deci la caz se reține, că în privința inculpatului nu poate fi aplicată pedeapsa definitivă prin absorbirea pedepsei mai blânde de pedeapsa mai aspră, or, una din infracțiunile săvârșite de inculpat, și anume cea prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, potrivit art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria celor deosebit de grave.

Conform art. 85 alin. (2) Cod penal, cumularea pedepselor complementare în cazul unui cumul de sentințe se efectuează în condițiile art. 84 alin. (2) Cod penal, care prevede că, la pedeapsa principală aplicată în cazul unui concurs de infracțiuni poate fi adăugată oricare din pedepsele complementare prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a Codului penal, care stabilesc răspunderea pentru infracțiunile de a căror săvârșire persoana a fost declarată vinovată. Pedeapsa complementară definitivă stabilită prin cumul, total sau parțial, al pedepselor complementare aplicate nu poate depăși termenul sau mărimea maximă prevăzută de Partea generală a Codului penal pentru această categorie de pedepse.

Astfel, solicitarea avocatului privind stabilirea inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, a pedepsei minime 8 ani închisoare, iar pedeapsa prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, să fie absorbită integral de pedeapsa aplicată în baza art. 151 alin. (4) Cod penal și care, potrivit art. 85 alin. (2) Cod penal, să absoarbă integral pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Soldănești din 24 aprilie 2015, nu are suport legal.

În consecință, Colegiul concluzionează că, pedeapsa aplicată inculpatului

este echitabilă și este în concordanță cu scopul pedepsei penale - de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni de către inculpat și alte persoane, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui *Guma Vadim XXXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 31 martie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev